

Šedesát let Dra Fr. Vážného, II. presidenta Nejvyššího soudu.

F. Brychta.

I. Ze života.

Náš oslavenec narodil se 1. dubna 1868 ve Svíněch u Veselí nad Lužnicí v Čechách. Gymnasiijní studia konal v letech 1881 až 1889 na českém gymnasiu v Čes. Budějovicích, uhájiv si dle tehdy ještě panovavší lokace místo prvního žáka ve třídě.

Po jednorozční službě vojenské, jsa jmenován poručíkem v záloze, byl posluchačem české právnické fakulty v Praze. Po čas svých vysokoškolských studií kolokvoval pokaždé s výtečným prospěchem ze všech seminárních cvičení. Všechny tři státní zkoušky i všechny tři rigorosa vykonal se všeobecným vyznamenáním, takže byl povýšen na doktora práv sub auspiciis imperatoris.

Dr. Vážný byl svými vysokoškolskými učiteli nabádán k tomu, aby se věnoval profesuře. Ačkoliv akademická působnost byla našemu jubilantu vždy ideálem, byl pro nedostatek dostatečných prostředků k obživě nucen věnovati se soudcovské službě, aby, jak sám praví, svou „existenci jakž takž uhájil“.

Soudcovské službě věnoval všechnu svou pílí a energii, při čemž bedlivě sledoval jak judikaturu, tak literaturu a všechny zjevy zákonodárné. Byv po dvě léta zaměstnán u pražských soudů a vykonav s výtečným prospěchem soudcovskou zkoušku, byl Dr. Vážný povolán na podzim 1897 k vrchnímu zemskému soudu v Praze, kde pobyl až do roku 1904. Tehdy dostalo se mu, člověku bez protekce a národnostně činnému, vynikajícího tehdy vyznamenání tím, že byl povolán ke službě u nejvyššího soudu ve Vídni. Tam měl bohatou příležitost obeznámiti se důkladně nejen s celou judikaturou nejvyššího soudního tribunálu, nýbrž i s veškerou tou různorodostí právních a životních poměrů, jež v Rakousku v různých jeho částech byly. U nejvyššího soudu vídeňského ztrávil Dr. Vážný 10 let. Poslední 4 léta tamní služby byl zaměstnán v kanceláři pro evidenci judikatury jako zapisovatel plenárních a plenisimárních senátů a senátů pro řešení sporů o příslušnost mezi říšským a správním soudem. Když počala vycházeti Löfflerova Österr. Zeitschrift für Strafrecht, převzal redakci trestních rozhodnutí pro tento časopis a podržel ji až do svého odchodu z Vídně.

Za svého pobytu ve Vídni byl Dr. Vážný předsedou Spolku českých úředníků v Dolních Rakousích a místopředsedou Národní rady dolnorakouské.

V dubnu 1914 byl Dr. Vážný jmenován vrchním soudním radou u vrchního zemského soudu, kde působil jako referent ve věcech občanských až do 1. listopadu 1915, kdy jako nadporučík auditor byl povolán k válečné službě. Působil nejprve u zeměbranneckého divisiního soudu v Terezíně jako předseda líčení o politických deliktech civilních osob. Poněvadž však jako soudce „dbalý zákona a svědomí“ (jak sám praví) vynášel rozsudky „nikoli jak vyžadoval toho zájem státu tak zvaný, na tom, by co možná nejvíce českých lidí bylo stigmatisováno za zločince“, byl již v únoru 1916 telegraficky odkomandován k polnímu soudu v Zámosci v Ruském Polsku, odkud v červnu 1917 byl povolán do justičního oddělení vrchního armádního velitelství. Toto bylo v zemích vojenského trestního řádu jedinou a nejvyšší opravnou stolicí polních soudů celé armády v poli a veškerého Rakouskem obsazeného území (opět slova Dra Vážného): „Našima rukama šly zejména též všechny žádosti o milost a veškeré rozsudky smrti, pokud nebyly vyneseny náhlými soudy. Touto působností dána mi do rukou ohromná moc, poněvadž císař bez dalšího zkoumání naše návrhy podpisoval. Tak až do státního převratu umožněna mi působnost, jejíž výsledky jsou mou hrdostí a blahými vzpomínkami svědomí. Kolik našich vyprostil jsem z mučičen pevnosti terezínské, möllersdorfské, aradské atd., na desítky let těžkého žaláře jsem prominutí vymohl a v součinnosti s nynějším plukovníkem justiční služby Vondráčkem zachránili jsme od výkonu trestu smrti všechny naše legionáře, pokud v řádném řízení byli odsouzeni.“

V listopadu 1918 vrátil se Dr. Vážný k vrchnímu zemskému soudu v Praze. Jakmile byl utvořen náš nejvyšší soud, byl jmenován jeho radou a referentem a v lednu 1921 senátním presidentem. Při tom je Dr. Vážný přednostou oddělení pro evidenci judikatury ve věcech občanských a trestních, redaktorem úřední Sbírký rozhodnutí civilních a trestních, předsedou dovolacího a rekursního senátu pro občanské záležitosti z právní oblasti Slovenska a Podkarpatské Rusi, skoro vždy referentem ve věcech zákonodárných a členem ústavního soudu. Při tom od zimního semestru 1919 přednášel na fakultě Masarykovy university v Brně. Jeden semestr přednášel o právu dědickém, jeden o právu rodinném a od té doby o soudním řízení ve věcech občanských. Dále je Dr. Vážný starostou Právnícké Jednoty Moravské. Většinu jejich schůzí sám řídí, věnuje jí ještě poslední zbytek svého času, který mu při jeho rozsáhlé činnosti vybývá.

Je opravdu obdivuhodným, jak Dr. Vážný dovede své funkce zastávat. Již to překvapuje, kde Dr. Vážný nalezne tolik času, aby své funkce vykonával s takovou důkladností a klidem, s jakým je koná. A přece při vši té činnosti pracuje Dr. Vážný i literárně. Mimo menší právní práce napsal vynikající spis: O ústrojí a příslušnosti soudů. Spis ten ve II. vydání obsahuje velmi cenné dodatky o jazykovém právu a pak hlavně o nápravě výroků úřadů

správních o nárocích soukromoprávních pořadem práva. Jmenovitě tento druhý dodatek je pro praktické právníky velké důležitosti.

Všichni, kdo osobně znají pana pres. Dra Vážného, velmi si váží jeho povahy. Náš jubilant je upřímný člověk, srdečný a demokratický, při tom však nejvš objektivní.

Vždy se drží věci a pravdy. Vyslechne mínění jakékoliv, kriticky je zkoumá a pak v přátelské formě pronáší svůj nekompromisní úsudek. Je přímo požitkem poslouchati vývody Dra Fr. Vážného, a jmenovitě vývody právnické, které přednáší bez jakékoliv přípravy.

Dr. Vážný dbá svého tělesného zdraví, jsa si vědom toho, že ducha neudrží při čilosti a energii jen neustálé vysedávání nad knihami a akty. Dr. Vážný je prostě muž života. Rozumí životu, neisoluje se a má také na své prostředí blahodárný vliv. Jest si jen přátí, aby tento vliv vykonával co nejdéle.

II. Dr. Vážný a Právnická Jednota Moravská.

Zvláště jest vytknouti význam, který má p. pres. Dr. Vážný pro Právnickou Jednotu Moravskou. Jubilant se stal jejím členem krátce po té, co se stal členem Nejvyššího soudu v Brně. Na to pak brzy, a sice dne 16. února 1922, byl zvolen starostou jednoty a je jím dosud.

Vstupem Dra Vážného do Jednoty nastal v této nový život. Po prvé v ní zaujal členstvo svými vývody v členské schůzi 31. ledna 1922 v diskusi o jazykové praxi nejvyššího soudu v Brně a správního soudu v Praze. Obhajoval správnost stanoviska nejvyššího soudu a tehdy členové jednoty na důkladnosti a přednesu argumentace Vážného ihned pocítili hloubku ducha svého nastávajícího starosty. Od té doby účastní se Dr. Vážný všech schůzí jednoty, ať výborových či členských, a všechny je sám řídí. Přes to, že povolání pres. Vážného tolik mu zabírá času a tolik ho vyčerpává, rád se dostavuje do schůzí Jednoty, kam přichází přesně včas, zatím co většina členů přichází teprve později.

Jednota mívá pravidelné 14 denní členské schůze a každého měsíce schůzi výborovou. Na členských schůzích bývají přednášeny souvislé referáty, většinou však jsou na nich probírány praktické případy pravoplatně rozhodnuté, nebo dané akademicky k diskusi.

Členové se těchto schůzí velmi rádi účastní, protože jsou živým juristickým seminářem. Každá otázka je řešena s různých hledisek, jsouc řešena advokáty i soudci a správními úředníky. Themata bývají většinou z oboru civilně správního, kromě toho však též z oboru trestního a správního. Diskuse je vedena věcně, k čemuž dostačí pouhá přítomnost pres. Dra Vážného. Když pak některý člen s přílišnou horlivostí a zápallem zastává svého stanoviska, tu starosta Vážný nepatrnou žertovnou poznámkou přivede horlivce opět do jeho klidu.

Starosta Vážný má svou Jednotu rád. Členové to cítí a rádi také do Jednoty chodí a rádi se svým starostou se stýkají. Členové nechodí do jednoty jen pro jurisprudenci, nýbrž také pro srdečnost, která se ve schůzích projevuje a která vychází hlavně z osoby pres. Vážného.

Teprve za starostenství Dra Vážného se uskutečnilo, co nikdy nebývalo: zájezdy Jednoty do jiných měst. Dr. Vážný jede vždy s sebou a bez něho by zájezd byl prostě nemožný. Členové bez Vážného nepojedou. On všechno kolem sebe soustřeďuje a udržuje veselého a družného ducha. První zájezd byl roku 1924 do Olomouce, roku 1925 do Mor. Ostravy a Uh. Hradiště, roku 1926 do Bratislavy a Košic a roku 1927 do Třebíče. Každý zájezd je spojen s přednáškou v dotyčném městě. Dr. Vážný přednášel v Mor. Ostravě o § 7 jazyk. zákona a v Košicích o dovolacím řízení podle práva platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Význam zájezdů je jednak v tom, že se budí větší zájem pro právnické studium a hlubší právnické myšlení a jednak v tom, že se naváží osobní styky s právníky, kteří by si jinak zůstali cizími.

Dr. Vážný je pohotově, ať se jedná o jakoukoliv důležitější reprezentaci Právnické Jednoty Moravské. Žádný úkol pro ni není mu dosti těžkým. Tak připomínáme II. sjezd čl. právníků v roce 1925. Naše Jednota měla povinnost tento sjezd připravovati. A Dr. Vážný jakožto její starosta neodmítl těžkou úlohu býti předsedou tohoto sjezdu. Byl i předsedou II. sekce (pro soudní řízení). To, že pres. Dr. Vážný sjezd dobře řídil a že tak dobře representoval naši Jednotu, bylo účastníky sjezdu všeobecně uznáno.

Členové Jednoty váží si Dra Vážného jako svého učitele. On theoreticky učí na fakultě a prakticky učí v Právnické Jednotě. Jeho rozpravy a úsudky na schůzích Jednoty vyslechnou proto rádi i členové právnické fakulty Masarykovy university i členové nejvyššího soudu.

V právnické Jednotě Moravské za starostenství Dra Vážného je život dotud nebývalý, a zásluha za něj patří hlavně Dru Vážnému.

Starosta naší Jednoty je skromný člověk a odmítá jakékoliv své oslavy. Proto mu pravíme: neoslavujeme, pouze konstatujeme.

III. Slavnostní valná hromada.

Právnická Jednota Moravská jsouc si vědoma, jaký význam a zásluhy má o ni p. pres. Dr. Fr. Vážný, usnesla se prokázati mu své uznání tím, že ho jmenuje svým čestným členem. Svolala proto na den jeho narození, na den 1. dubna 1928, mimořádnou valnou hromadu s jediným bodem programu: volba čestného člena.

Schůzi za přítomnosti 52 členů jednoty a kromě toho za přítomnosti hostů zahájil o 11³/₄ hod. v salonku Čtenářského spolku v Besedním domě místostarosta Právnické Jednoty Moravské prof. Dr. Weyr. Nato rada nejvyš. soudu Dr. Machovský učinil návrh, aby II. pres. nejvyššího soudu Dr. František Vážný byl

jmenován čestným členem jednoty, při čemž stručně vytkl zásluhy pres. Vážného o jednotu. Tento návrh byl s dlouhotrvajícím potleskem všemi přítomnými členy jednoty přijat.

Po příchodu p. pres. Dra Vážného promluvil k tomuto p. prof. Dr. Weyr takto:

„Velevážený pane presidente a slovatný náš starosto!

Jako první náměstek starosty naší jednoty mám čest ohlásiti Vám, že Jste byl v slavnostní valné hromadě, kterou právě konáme, zvolen jednomyslně čestným členem.

Volba tato, která se stala v den, kdy dovršujete 60. rok svého života, má býti podle úmyslu všeho našeho členstva výrazem obzvláštní úcty k Vaší osobě a dosavadnímu Vašemu životnímu dílu, jakož i projevem díků za vše to, co Jste dosud pro Právnickou Jednotu Moravskou vykonal. Vaše zásluhy o ni jsou nám všem dobře známy a mně nezbývá, než abych je všem přítomným v tomto slavnostním okamžiku znovu připomenul. Jsme si dobře vědomi, že neoslavujeme ve Vás jen předsedu našeho spolku, nýbrž i všeobecně známého výborného právníka československého. Míti znamenitého předsedu jest zajisté velkým štěstím pro každý spolek, ale dvojnásob si musí blahopřáti odborná korporace, jakou je naše Jednota, když v čele jejím stojí odborník, jehož věhlas uznáván jest bez výjimky po celé vlasti. Neboť z tohoto věhlasu padá zajisté i část na korporaci, jím representovanou. Spatřujeme ve Vás skvělé ztělesnění jurisprudence, muže, který neovládá jen přísná pravidla právního myšlení, nýbrž i ono umění, kterému staří Římané říkali *ars boni et aequi*, spatřující v umění tom přímo podstatu vši jurisprudence. Měli při tom na zřeteli v první řadě praktickou jurisprudenci, tedy obor, v němž jde o užití obecných zásad a pravidel právních na konkrétní poměry životní. Tato aplikace práva jest i Vaším nejvlastnějším oborem — a tento obor nevyžaduje pouze soustavných poznatků vědeckých, nýbrž i pochopení života praktického a jeho potřeb, arcíť ne v tom smyslu, že by těmto potřebám vždy musel ustoupiti chladný rigor juris. Věčný rozpor mezi právem jakožto *artis boni et aequi* a železnou zásadou: *fiat justitia, pereat mundus* jest nejtěžším problémem pro každého praktického právníka, ježž pocituje téměř každodenně na vlastním svém těle, jsa v bezprostřední blízkosti skutečného života. Nejsou to t. zv. školské, t. j. uměle vykonstruované případy, které řeší zpravidla právní teoretik ve své klidné pracovně, nýbrž případy skutečné, za nimiž stojí skutečné vášně a strasti lidské. Jich řešení nevyžaduje proto jen chladného rozumu právního, nýbrž i životní moudrosti celého muže. A takovýmto celým mužem zdáte se býti nám, kteří Vás známe i osobně, mužem rozumným, moudrým a spravedlivým.

Mým dnešním úkolem jest, abych Vám jménem naší Právnické Jednoty gratuloval, ale nemohu se zhostiti dojmu, že bych v první řadě měl vlastně gratulovati jí, že dovedla získati za starostu

muže v každém směru tak výtečného, jakým jste Vy, náš oficielní jubilante!

Než shodou okolností se stalo, že v mé osobě nemluví k Vám jen representant Právnícké Jednoty Moravské, nýbrž i letošní zástupce právnické fakulty Masarykovy university. Nemohu proto při této příležitosti nevpomenouti zásluh, které Jste si získal i o naši fakultu tím, že Jste se od počátku její působnosti obětavě uvolil suplovati neobsazenou stolicí civilního procesu. Již dnes ví několik set absolventů naší mladé fakulty, co znamenaly pro ně Vaše přednášky a co znamenati budou pro budoucí naše studující práv. V těsné souvislosti s Vaší činností fakultní jest i Vaše činnost literární. Jda v šlépějích svého učitele Emila Otta, jehož při každé příležitosti vzpomínáte v pravé žakovské úctě, dal jste nám dílo stejně významné pro praxi jako pro teorii právní. A naplňuje mne radostí, že v této slavnostní chvíli mohu vysloviti naději, že v nedlouhé době bude naší vyučovací správou svazek, který poutá Vás k naší fakultě, okázalejším způsobem než dosud utužen!

A nyní dovolte, slovní náš oslavenče, abych Vám jménem všech členů Právnícké Jednoty Moravské jakož i celého profesorského sboru právnické fakulty Masarykovy university a všeho jejího studentstva vřele stiskl ruku: v tomto stisknutí jest obsaženo blahopřání k dosažení šedesátky a upřímný dík za vše, co Jste dosud pro nás vykonal. Buďte zdrav!“

Za stav soudcovský ujal se pak slova člen nejvyššího soudu Jaroslav Čížek. Tento poukázal jednak na neobyčejnou znalost práva, kterou p. pres. Dr. Vážný při různých příležitostech projevuje a jednak položil velký důraz na cit oslavence, který tento má pro spravedlnost. Vytkl krátce jeho dosavadní činnost jakožto soudce, připomenuv, že si již za universitních studií zjednal dostatečnou přípravu pro své povolání, byv promován sub auspiciis imperatoris. Pres. Vážný rychle se také přizpůsobil slovenskému právu, jelikož předsedá slovenskému senátu nejvyššího soudu. Dr. Vážný patří také k nejlepším znatelům slovenského práva. — Dále koná pres. Dr. Vážný velmi záslužnou práci pro právo tím, že se pečlivě stará o evidenci rozhodnutí nejvyššího soudu, a že dbá toho, aby judikatura byla co nejjednodušší.

Mluvíci poukázal pak k tomu, že Dr. Vážný nevykonává své povolání pouze řemeslně, nýbrž že je koná s opravdovou láskou. Každý případ do podrobnosti pronikne a jeho přítomnost při rozhodování sporných otázek je zárukou, že případ na soud vznesený je nejen rozhodnut dle psaného zákona, nýbrž i dle lidské spravedlnosti, pokud psaný zákon úplně nedostačuje.

Rada n. s. Čížek zdůrazňuje pak mravní charakter oslavencův. Třebas nyní byla tak dalekosáhlá vláda politických stran v našem státě, Dr. Vážný žádným politickým vlivům při rozhodování soudních případů nepodleh. Již v Terezíně za války svou praxí dosvědčoval, že pro něho je rozhodujícím jedině zákon a svědomí.

Za stav advokátní promluvil Dr. Metoděj Fišer. Uvedl, že

dožití se 60ti let není vzácností, avšak dožití se jich po takové práci, jakou dosud pres. Dr. Vážný vykonal, a jak ji dosud vykonává, to patří již k výjimkám. Dr. Vážný nehledí si jen právnické práce v kanceláři, nýbrž on přichází mezi ostatní právníky a soustřeďuje je kolem sebe bez ohledu na stavovské a politické rozdíly. Právnická Jednota Moravská cítí se pod vedením Dra Vážného jako jedna rodina. Advokáti, kteří mají nejširší styky se všemi obory právními, mají v Právnické Jednotě příležitost pozorovati veliké znalosti pana pres. Dra Vážného ze všech právních oborů. Advokáti cti a váží si Dra Vážného dále jakožto představitele poctivých snah. Pro něho platí: Vivat justitia, pereat mundus. Dr. Vážný je neúprosným zastáncem spravedlnosti a objektivnosti a to je vlastnost, před kterou advokáti se sklánějí. Jménem těchto přeje Dr. Fišer panu pres. Dru Vážnému, aby byl dlouho zdrav.

Odbočka Svazu advokátů na Slovensku v Košicích zaslala pozdravný telegram. V něm obdivují zdárnou práci, kterou jubilant koná ve prospěch právnictva a státu.

Za správní úředníky promluvil vl. r. Josef Novák, II. místostarosta Právnické Jednoty. Připomíná, s jakou obdivuhodnou energií vykonává pres. Vážný svůj úřad a že v tom je vzorem všech správních úředníků, kteří ho znají. Dr. Vážný je nejen učitelem posluchačů universitních, nýbrž je též učitelem praktickým právníkům svým životem a dílem. Jest se jmenovitě obdivovati, s jakou péčí a taktem řídí pres. Vážný schůze Právnické Jednoty Moravské. Při tom pak je přímo rozkoší sledovati, jak pres. Vážný analyzuje jednotlivé případy v Právnické Jednotě přednášené. On připadá mluvčímu jako lékař operatér. Právní případ je pacientem. Účastníci schůze jsou asistenti. Dr. Vážný klidně sedí, poslouchá a pozoruje asistenty. Dokud asistenti se blíží ke správnému řešení, neříká ničeho. Jakmile však se od něho počnou vzdalovati, tu je přátelsky vezme za ruku a řekne: ne tam. Sám pak nepatrnou poznámkou ukazuje směr ke správnému řešení, a ke konci pak v souvislejších větách celý případ jasně ozřejmí. Takový je Dr. Vážný učitel. To, jak Dr. Vážný řídí Právnickou Jednotu, mělo by býti přímo vzorem pro práci v Jednotě.

Vl. r. Novák vyslovuje přání, aby pres. Dr. Vážný byl dlouho ještě zachován, jmenovitě pro blaho a zdar právnického dorostu.

Za stav notářský promluvil Dr. Josef Tognér, notář v Olomouci. Uvedl, že celým životem Dra Vážného se táhne jako červená nit boj za právo a spravedlnost. Vytkl, že jmenovitě v demokracii je tento boj velmi těžký, než právě pro demokracii platí: Vivat justitia, ut vivat mundus. Dále řečník připomněl srdečnost styků Dra Vážného se všemi, kteří se do jeho okruhu dostanou. On sám nejvíce si cení spravedlnosti Dra Vážného a jeho zlatého srdce.

Dr. Vážný odpověděl, že nebyl připraven na přednesené řeči. Chce však alespoň několika slovy projevit, co té chvíli myslí a cítí. Je tomu rád, že v Právnické Jednotě našel prostředí,

kde procul negotiis může sine ira et studio pohovořiti si o různých právnických otázkách a o jiných věcech. Nato děkuje prof. Dru Weyrovi za jeho slova podotkl, že je mu ctí, když vědecká instituce — právnícká fakulta — používá jeho výpomoci při výchově právníckého dorostu. Dbá při tom toho, aby jeho posluchači zvykli si na užívání zákonů.

K advokátům a notářům pravil Dr. Vážný, že mezi těmito na straně jedné a mezi soudcem na straně druhé dochází ke kontroversím. Obě strany však mají na mysli stejný cíl, totiž naléztí rozhodnutí sporného případu dle práva. V Právnícké Jednotě jsou tyto kontroverze samozřejmy, a při tom je v Jednotě naprostý soulad. Jest si jen přáti, aby tento soulad jevil se též mimo Jednotu a jmenovitě, aby panoval vždy v soudní síni.

Obraceje se ke správním úředníkům praví p. Dr. Vážný, že je vlastně smělostí, když v Právnícké Jednotě předsedá i při řešení případů ze správního práva, protože není jeho dostatečným znalcem. Omlouvá se, že prý on při takových případech schůzi jen formálně řídí. Podotýká pak, že si velmi váží práce, kterou konají správní úředníci, a že on sám nikdy nevyvyšoval práci soudců nad práci úředníků správních. Děkuje panu vl. radovi za přátelská slova a přeje si jen, aby účast správních právníků byla na schůzích Právnícké Jednoty co největší, aby se mohly pořádati členské schůze jednak k rozhovorům o případech civilních a trestních a jednak o případech z oboru práva správního.

Ke konci pak děkuje Dr. Vážný r. nejv. soudu Čížkovi a svým spolukolegům soudcům. Podotýká, že p. r. Čížek přiřkl mu příliš mnoho dobrých vlastností. Konstatuje však, že smysl pro spravedlnost je příkazem jeho svědomí. Před tímto příkazem všechny ostatní vlivy musí ustoupiti. Před vchodem soudu musejí se zastaviti všechny vlivy, které tam nepatří, a jmenovitě nejvyšší soud musí zůstati oproti všem nepatřičným vlivům nedotknutelným. Dr. Vážný soudí, že v této své snaze a v tomto jeho přesvědčení dostane se mu podpory nejen od soudců, nýbrž též od všech právních zástupců. Když všechny povolane osoby budou míti takovou snahu, pak právo a spravedlnost opravdu nabude vrchu.

Specielně k soudcům pak praví, že tito měli by se mezi sebou přátelsky stýkati a odstraňovati vše, co by bylo příčinou vzájemného sočení. Dr. Vážný vždy dbal toho, aby mezi soudci bylo co největší přátelství, sám se pokládá za rovného mezi rovnými, za přítele mezi přáteli.

Nato děkuje Dr. Vážný za poctu, kterou mu Právnícká Jednota připravila a za dlouhotrvajícího potlesku končí schůzi. — Téhož dne konala se společná, velmi četně navštívená přátelská večeře v salonku Čtenářského spolku, při níž pronesena řada přípitků na počest oslavence.